

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

RODINA A ŠKOLA

Na zahájení letošního školního roku u příležitosti Roku rodiny, obrací se náš arcibiskup na všechny rodiče školáků pastýřským listem, který obsahuje hodnotné podněty rodičům a proto nebude na škodu, když jej nejen uslyšíte v kostele při bohoslužbě, ale také ho budete mít k dispozici doma k zamyšlení:

Draží manželé,

dnes, na začátku školního roku v Roco rodiny, bych se rád obrátil především na ty z Vás, kteří vychovávají děti. V tyto dny mimořádně poutají Vaši pozornost především děti, které jdou poprvé do školy, nebo začínají na nových školách. Školy jsou Vašimi velkými pomocníky při přípravě Vašich dětí do života. Počítejte s tím, že k úspěšnému vzdělávání Vašich dětí je potřebná souhra rodičů a učitelů. Pokud nějaké nedorozumění vyústí v boj mezi rodiči a učiteli prostřednictvím dětí, vždy to ublíží především dětem. Proto je dobré být v častém kontaktu s učiteli a zároveň se zapojit do školských rad, které mohou mít vliv na tvorbu školských programů i v oblasti mravní výchovy. Zajímejte se o to, co se děti učí v tak zvané výchově ke zdravému životnímu stylu či v sexuální nebo rodinné výchově, a nedovolte, aby někdo zaštitěný autoritou školy Vaším dětem bral zdravé křesťanské zásady mravního života.

K povinností rodičů patří křesťanská výchova dětí. Jejím cílem jsou děti vychované v samostatné a odpovědné lidi, dobří křesťané. Není to úkol lehký, ale když se podaří, je to nejlepší vysvědčení rodičů. Nikdo nedá, co sám nemá, říká stará moudrost. Nejvíce to asi platí o učitelích a vychovatelích. Jiní říkají: To, co jsi, křičí tak hlasitě, že neslyším to, co říkáš. I rodiče vychovávají především tím, co jsou, co mají v sobě, co vyznačují, jaké prostředí vytvářejí. Malé dítě mnohem nerozumí, ale vnímá a pamatuje si. Přebírá vzorce jednání. Největší díl výchovy se zvládá v předškolním věku, včetně výchovně významné doby ještě před narozením. Harmonie manželů, pokoj a radost, ale i kázeň a řád, stejně jako důvěrný život s Bohem v době, kdy se čeká narození dítěte, jsou nezaplacitelnou investicí do budoucnosti dítěte. Myslíme-li na dědičnost, musíme připomenout, že výchova už od útlého dětství a pak práce na sobě se vyplácí v dalších generacích.

Dokončení na str. 17

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý otec a naši biskupové **na měsíc září 2014:**

Úmysl všeobecný: Aby mentálně postižené osoby byly obklopeny láskou a pomocí, kterou potřebují k důstojnému životu.

Úmysl misijní: Aby křesťané inspirování Božím slovem sloužili chudým a trpícím.

Úmysl národní: Za moudrost a Ducha Svatého pro všechny děti, studenty, jejich rodiče a učitele.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci červenci a srpnu přijali:

Matyáše Kutálka	Val. Meziříčí	Lukáše Hrnčířika	Újezd
Annu Hrnčířikovou	Újezd	Vojtěcha Tichého	Drnovice

Svou společnou cestu životem začali v měsíci červenci a srpnu před Božím oltářem:

Rostislav Guryča	Bánov		
Andrea Katauerová	Dolní Lhota	Vladimír Večeřa	Napajedla
Michal Hušák	Č. Budějovice	Veronika Václavíková	Sehradice
Markéta Fojtíková	Drnovice	Petr Frýželka	Újezd
Jan Rak	Slopné	Šárka Novotná	Vsetín
Jana Váňová	Slopné		

V měsíci červenci a srpnu 2014 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

05. července 2014: Vojtěch Zádřapa Drnovice 110 – 64 let	08. srpna 2014: Pavel Doruška Vysoké Pole 231 - 56 let	18. srpna 2014: Ludmila Žáčková Dolní Lhota 75 - 87 let
10. července 2014: Marie Maliňáková Újezd 209 – 94 let	08. srpna 2014: Božena Zmeškalová Sehradice 39 - 80 let	21. srpna 2014: Marie Kozubíková Újezd 281 - 73 let
12. července 2014: Jiřina Pastyříková Loučka 120 – 90 let	12. srpna 2014: Otilie Roubalíková Sehradice 197 - 86 let	23. srpna 2014: Marie Barcuřová Vysoké Pole 180 – 83 let
25. července 2014: Josef Fojtů Vysoké Pole 103 - 76 let	16. srpna 2014: Marie Smolková Drnovice 95 - 65 let	27. srpna 2014: František Benek Loučka 87 - 73 let

GODZONE

(periodické okénko pro mladé z našich farností)

Září – měsíc, který uzavírá jedno krásné letní dobrodružství a odkrývá nové cesty za poznáním. Každý z nás si musí zase nastavit budík na nemilou hodinu a každé ráno se přemlouvat k sebemenšímu výkonu. Buďme si však jisti, že v každém našem souboji s překážkami dne máme toho nejlepšího spojence, tj. Krista!

Akce na měsíc ZÁŘÍ

13.9.2014 Večer chval v Újezdě (mše svatá, adorace a chvály)

Moje cesta ke svatosti

Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý. Leviticus 19;2

Boží plán pro nás je naše svatost. To je cíl, ke kterému směřujeme, abychom jednou byli s Kristem v nebi. Proto na své svatosti= dokonalosti musíme začít pracovat co nejdříve.

Každý měsíc se zd objeví doporučené předsevzetí nebo úkol, který se pak celý měsíc budeme snažit plnit.

Úkol na září: Daruj každý den alespoň 10 úsměvů lidem kolem sebe.

K zamyšlení

Být jako tužka...

Bylo jednou jedno dítě, které si malovalo v pokojíčku pastelkami, vedle něj se posadil dědeček a začal psát dopis. V jednom okamžiku se ho dítě zeptalo: „Dědo, co to děláš? Píšeš zase vyprávění o mně?“ Dědeček přestal psát, usmál se a vnoučkovi řekl: „Píšu o tobě. Víš, ale důležitější než slova je tužka, kterou používám. Líbilo by se mi, kdyby ses jí podobal, až vyrosteš.“

„Vnuk se na tužku zvědavě podíval, ale nic zvláštního na ní neviděl. Zeptal se: „Co je na ní tak výjimečného?“

Dědeček odpověděl: „Záleží na způsobu, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které, pokud si je dokážeš v životě udržet, z tebe udělají člověka žijícího v pokoji se všemi.“

* První vlastnost: Můžeš dělat velké věci, ale nikdy nezapomeň, že existuje ruka, která tvoje kroky řídí. Tu ruku nazýváme Bohem a On tě vždycky povede podle své vůle. Nech se jím vést...

* Druhá vlastnost: Občas musíš přestat psát a použít ořezávátko. Způsobí sice tužce trochu utrpení, ale nakonec bude ostřejší. Musíš být tudíž schopný vydržet bolest, protože z tebe udělá lepšího člověka.

* Třetí vlastnost: S tužkou máme vždycky možnost použít gumu a vymazat, co jsme napsali špatně.

* Čtvrtá vlastnost: Na tužce není nejdůležitější dřevo ani tvar, ale náplň uvnitř.

Pečuj neustále o to, co se děje ve tvém nitru.

* Pátá vlastnost: Vždycky po ní zůstane čára. Stejně i ty bys měl vědět, že všechno, co v životě uděláš, zanechá stopu. Snaž se tedy být si vědom všeho, co děláš.

Přípravilo Mládežnické spolčo

Zážitky z prázdnin

Během letošních prázdnin jsem využil několika nabídek křesťanských akcí, kterých jsem se zúčastnil, a rád bych se s vámi podělil o své zážitky ze dvou z nich.

RAFTcamp

RAFTcamp byl týdenní křesťanský tábor (typu JUMP nebo ENTERcamp) na centru pro mládež v Rajnochovicích pro mladé od 15 do 25 let. Cílem tohoto tábora/kempu bylo seznámit mladé lidi se zmrtvýchvstalým, a tedy živým Bohem – Ježíšem Kristem, a zažít společenství. Toto se dělo pomocí různých nástrojů – přednášek, modliteb, her, zpěvu, diskuse, mše svaté, rozhovorů, svědectví, koncertů, sportu, relaxování, adorace atd. Systém tábora spočíval v rozdělení 70 účastníků do 7 skupin po deseti lidech. Každá taková skupina pak měla dva vedoucí a jednoho kněze nebo bohoslovce. V těchto skupinách probíhaly diskuse po hlavních přednáškách, účastníci se tu sdíleli, navzájem se obohacovali a tvořili jednu velkou rodinu. Někdy v těchto skupinách (tzv. raftech) probíhaly i večerní nebo ranní modlitby. Ty byly jinak obyčejně společné pro všechny. Ranní modlitba byla vždy formou modlitby žalmu, naproti tomu večerní modlitba byla každý den jiná. Jeden den to bylo pozvání Pána Ježíše do našeho života, druhý den to byl večer chval a vyznání Ježíše nad svým životem, třetí den Lectio Divina (tj. rozjímání nad Písmem ve skupině), předposlední den byla kající bohoslužba, zřeknutí se zla a možnost jít ke svátosti smíření a poslední den probíhala adorace a možnost přímluvné modlitby. Každý den si mohli zajít účastníci na mši svatou. RAFTcamp měl také svoji vlastní kapelu – RAFTband, která

nás celý týden doprovázela, a taky svoji hymnu – Kráčím cestou do Emauz, neboť celý týden nás provázela příběhem učedníků vracejících se z Jeruzaléma do Emauz, ke kterým se Ježíš po cestě připojil, při lámání chleba se jim dal poznat a oni se plni nadšení vrátili zpět do Jeruzaléma, aby mohli o vzkříšeném Kristu svědčit před ostatními.

Náplní kempu byly i odpolední tematické přednášky. Mezi přednášející patřil dominikán P. Jindřich Poláček, sestra Gabriela Vlková (bývalá děkanka teologické fakulty v Olomouci, již se stala jako první žena v historii českých zemí), P. Bogdan Stepien (exorcista pro ostravsko-opavskou diecézi) a verbista z Nového Hrozenkova P. Marek Poláček. Tito hosté nám

postupně přednášeli o setkání s Ježíšem v životě, v Písmu svatém, ve svátosti smíření a v eucharistii. Nebyli to ale jediní hosté tohoto kempu. Do dvou bloků dobrovolných přednášek v úterý a ve středu byli pozváni osobnosti typu profesora Jana Sokola (bývalého kandidáta na prezidenta), Petra Gazdika (poslance a místopředsedy sněmovny), našeho otce arcibiskupa Jana Graubnera, otce Karla Matloka z Brumova (který tam byl s námi celý týden), bývalých narkomanů s komunity Cenacolo, jednoho z našich nejuznávanějších kadeřníků a současně trvalého jáhna brněnské diecéze Jana Špilara a mnohých dalších. Některé dny probíhaly v kostele svědectví – mladého aktivního animátora, manželů, borců z komunity Cenacolo atd. Během poobědové siesty si mohli účastníci odpočinout a načerpat síly, nebo si jít zahrát nějaký sport, absolvovat dobrovolnou přednášku, pomodlit se atd. Program byl opravdu nabytý a možností byla celá řada.

Já osobně hodnotím první ročník RAFTcampu jako něco úžasně požehnaného, co změnilo mnoha mladým lidem životy (ostatně jsem to i slyšel ze svědectví účastníků), co každého, kdo tam byl, naplnilo Duchem svatým, takže byl potom nádherný pohled sledovat všechny ty mladé odjíždějící domů naplněni LÁSKOU, RADOSTÍ, POKOJEM a předsevzetím BÝT S JEŽÍŠEM, neboť

s ním je to nejlepší!!! Přesně toto jsem prožíval při návratu domů i já. Jestliže letos se na RAFTcamp přihlásilo 70 účastníků a přihlašování na začátku prázdnin zastavili, tak příští rok to tipuji na min. 100 mladých, kteří chtějí jet do Rajnochovic setkat se s Ježíšem a nechat se jím proměnit. A od organizátorů vím, že se to chystají vést ještě ve velkolepějším stylu než letos, takže se máme na co těšit. Proto vás všechny mladé lidi z naší farnosti vybízím – pojdte do toho příští rok a nebudete, opravdu nebudete litovat.

Vojtěch Chupík

Celostátní setkání animátorů

Na konci srpna jsem se spolu s dalšími dvěma mladými (Lukášem Fojtů a Eliškou Mačkovou) zúčastnil týdenního celostátního setkání animátorů (dále jen CSA) v Třešti na Vysočině. Animátor je člověk, který pracuje ve farnosti a v děkanátu s mládeží a celostátní setkání animátorů probíhá 1x za 4 roky. Na Vysočinu se nás sjelo na 500, k tomu asi 25 kněží a několik řádových sester. Celý týden tam s námi

byla i TV NOE, která vysílala každý den přímé přenosy. CSA, jehož mottem bylo NIKDO NENÍ OSTROV, probíhalo v prostorách SOŠ v Třešti, se kterou je spojen i internát, v němž jsme bydleli. Hlavní program a mše svaté probíhal ve velkém sále školy. Setkání fungovalo na principu přednášek, diskusí, mše svaté, volna, večerní a ranní modlitby a jiných aktivit. Denní harmonogram byl asi takový, že jsme vstali, šli na snídani, po ní proběhla ranní modlitba, ranní program (informace, zábavné scénky atd.), hodinová přednáška na téma ČLOVĚKA A VZTAHŮ (z pohledu filosofie, biblicko-filosofického pohledu, psychologie, rodiny a církve), potom následovala diskuse ve skupince asi 15 lidí o přednášce, oběd byl ve 12 hodin, po něm volný čas, jež bylo možné naplnit sportem nebo odpočinkem, popř. výletem, službou druhým v domově důchodců či tvořivým workshopem. Některé dny bylo po siestě na výběr z tematických přednášek (např. o spolčě, o sociální nauce církve, o podnikání a křesťanství, o manželství, církevních dějinách, Bibli, ekumenismu atd.), jiné dny si mohli účastníci zajít na koncert skupiny ADORARE z Valašských Klobouk nebo na divadlo. Den zakončovala mše svatá, večeře, večerní program (zábavně-naučné scénky), večerní modlitba, příp. adorace. Na setkání nás navštívili téměř všichni čeští biskupové a arcibiskupové, kteří buď sloužili mši svatou nebo měli některou z přednášek. Hudebně nás na CSA doprovázela skupina

KaPři z diecézního centra pro mládež v Příchovicích. Už dávno jsem věděl, že křesťanská mládež je velmi vynalézavá a vtipná. Potvrdilo se to i na tomto setkání. Po celou dobu setkání probíhalo něco jako BigBrother nebo Vyvolení – tedy soutěž, v níž je vybráno několik soutěžících, kteří budou spolu žít v jednom domě a budou se snažit zůstat tam co nejdéle (vyřadit je mohou buď diváci nebo

jejich soupeři v domě). Na CSA bylo vybráno 5 soutěžících – sv. Rita, sv. Augustin, bl. Pina Suriano, bl. Karel Habsburský a sv. František z Assisi. Soutěž se jmenovala NIKDO NENÍ OSTROV a úkolem soutěžících bylo dosáhnout svatosti. Cílem této zábavně-naučné soutěže bylo ukázat nám – animátorům, že přestože každý z těch světců a světic žil v jiné době, měl úplně jinou povahu a dary od Pána Boha, všichni dosáhli cíle – tedy nebeského království. Tím nám dali vzor v tom, že každý z nás je povolán ke svatosti a má na to jí dosáhnout. S tímto vědomím a naplnění nadšením z poznání nových kamarádů, obohacení o svědectví jejich života, nadšení přístupem našich biskupů a všech ostatních účastníků, kteří se na nás neustále usmívali a my na ně, duchovně posílení pro další službu a život s Pánem Ježíšem jsme se všichni tři vrátili domů a to, co jsme načerpali, se nyní budeme snažit využít ve farnosti.

Naše poselství pro stejně staré vrstevníky je toto: USILUJTE O SVATOST, KAŽDÝ Z VÁS NA TO MÁ!!

Vojtěch Chupík

Farnost Horní Lhota zve všechny nejenom farníky na:

1.9.2014 v 17.30 hod. bude mše svatá za školní mládež - zahájení školního roku a žehnání aktovek

8.9.2014 opět začne společenství dětí „Děti víry“ scházet se budeme pravidelně 1x za dny v Dolní Lhotě nahoře v kulturním domě v 17 h. Těším se na naše společná setkání. Vítány jsou všechny děti. Společně se budeme modlit za naše rodiče, hrát hry, soutěžit a učit se jak být každý den online s Pánem Bohem.

Tento rok je vyhlášen „Rokem rodiny“ proto je vhodná příležitost, abychom děkovali za naše rodiny a modlili se a vyprošovali milosti pro ty, které procházejí

těžkým obdobím. Proto společenství matek naší farnosti zve všechny na **Triduum modliteb matek, které se uskuteční ve dnech 26. - 28.září 2014 v kostele v Horní Lhotě**. Začátek v pátek v 16.30h, sobota v 16.30h, zakončení se svátostným požehnáním v neděli v 17h.

Senioři pozor!

Bliží se podzim, zima a s tím i přicházející dlouhé odpoledne, večery, proto jsme připravili pro vás zajímavý vzdělávací program týkající se: vzdělávání ve víře, zajímavé praktické věci, které můžete využít doma a zároveň zapojit i celou rodinu.

Zveme vás na *1. setkání seniorů v úterý 9 .září 2014 v Horní Lhotě na faře v 17h.*

Připravila Monika Trčková

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota.

***Náboženské poměry dle zaznamenání P. Dominika Doležela,
faráře v Horní Lhotě v letech 1896 – 1908***

Biskup olomoucký, kníže František kardinál Dietrichštejn (1599-1636) se výrazně zapsal do osudů převratné doby v našich zemích. V osobě kardinála Františka vyvrcholily spory olomouckých biskupů o samostatnost proti podřízenosti metropoli, jež byly vyřešeny teprve papežskou bulou z 5.12.1777 o bezprostřední podřízenosti katedrálního kostela olomouckého Apoštolskému Stolci a povyšuje ho na metropolitní. Dříve před převzetím vedení své diecéze (kard. Dietr.), v období, kdy pražské arcibiskupství zůstalo 140 roků neobsazeno (1421-1561) se olomoučtí biskupové cítili samostatnými. Po dlouhé sedisvakanci se první pražští arcibiskupové Brus a Medek snažili olomoucké biskupy k metropolitní podřízenosti. Ale neúspěšně. Titul pražského arcibiskupa – primas český se na Moravu nevztahoval.

Ptáme se, odkud taková antipatie vůči Praze? Byla to především nechuť, kdy okolí olomouckého biskupa přirkló vinu na tzv. „husitském kacírství“, které zavinilo konec pražského arcibiskupství. Byla to hrdost, že olomoucké biskupství zůstalo věrné pravé víře. Morava si uchovávala značnou nezávislost vůči zemím České koruny. Sebevědomí moravské šlechty upevňovaly příznivé majetkové poměry. Zatímco v Čechách si panovník udržel 10% půdy, na Moravě, kde největším držitelem půdy byla církev, neměl skoro nic. Olomoucký biskup měl takto pevnější hospodářskou pozici než pražský arcibiskup, který byl finančně slabý a dotován jen prelaturou křižovnického řádu. Moravští stavové rovněž usilovali o nezávislost. Vyznání tehdy nebylo rozhodující, což dosvědčuje výrok evangelíka Karla staršího z Žerotína: „To tak, abyste vy byli hlavou a my Moravané vocasem“, píše V. Medek ve své publikaci Cesta české a moravské církve. Doba, kdy stojí ve vedení své diecéze kard. Dietrichštejn, směřuje ke kritickému bodu svým napětím v poměru katolické a nekatolické strany v Čechách a na Moravě. Ke katolické víře se hlásilo tehdy 12-15% obyvatelstva, nejvyšší úřady obsadili katolíci, na Moravě pozici katolíků posílila volba kard. Dietr. olomouckým biskupem. Obnovením svatojakubského mandátu došlo k tažení proti všem nekatolíkům, císař Rudolf II. vydává Majestát na náboženskou svobodu v rozsahu České konfese, dynastické spory mezi císařem Rudolfem a jeho bratrem Matyášem, to vše připravilo půdu k výbuchu připravenou nálož. Byla tím

pražská defenestrace, která zemi přivedla k Bílé hoře s jejími důsledky. Po defenestraci byl kardinál i Karel starší z Žerotína uvězněn a vypovězen z Moravy a jejich statky zabaveny. Když se Morava vzdala císařovi, přišli vzbouření stavové kardinála prosit o přímluvu a on tak učinil. Přes svoji prudkou povahu byl obětavý, nelíčeně zbožný, ochotný prokazovat účinnou lásku k chudým. Byl učenec, štedrý, podporovatel umění a věd. Založil bohaté knihovny v Kroměříži a Mikulově, kterou ukořistili Švédové. Vydal zpovědní zrcadlo a oblíbený katolický zpěvník. Zemřel v Brně 1636.

To vše se jistě dotklo i zdejších poměrů, což předcházelo době, kterou jsme sledovali v předchozím kronikářském zápisu, kdy se Serényové sňatkem skrze hraběnku Karolinu dostávají do kontaktu s francouzskou šlechtou Saint Julien, což byl starobylý rod, jenž svůj hraběcí původ odvozuje z Francie, z provincie Avignonské, kdež kvetl podle jména pánů Guyardů již ve 12. století. Roku 1598 opustil Jindřich Guyard vlast svou pro víru a vstoupil do služby císařské, do císařské armády... Roku 1628 dne 20. března byl povýšen do stavu svobodných pánů v říši s příjímím „von a zu Walsee“. Dne 16. listopadu 1629 jmenován byl císařským komořím a dne 29. září 1638 povýšen s potomky svými do stavu hraběcího. Potomci jeho se usadili v Rakousích a na Moravě, z nichž jeden A. hrabě Saint Julien byl chotěm Karoliny rozené hraběnky Serényi de Kis-Serény, jež po otci svém Karlu Antonínu dědila mezi jinými i statek Světlovský./Naučný slovník VIII.37/ Nový Světlov od rodiny Saint Julien koupila dle topografie moravské od Volného r. 1803 Žofie, manželka Hendricka Viléma III. hraběte Haugvice, svobodného pána na Obiši, za 357 000 konvenční mince. Rod Haugvičův jest staroslovanská rodina šlechtická, která kvetla již ve 13. stol. ve krajinách polabských, v Lužicích a Míšni, odkud později odešla do Sas, Branibor, Pruska, Slezska, Čech a na Moravu. V erbu užívala „černé hlavy beraní se zlatými rohy zatočnými v poli červeném, a nad helmem půl černého berana z koruny vycházejícího“ /Naučný slovník XI. 229/. Erb tento (spojen ještě s druhým už nepoznatelný, toliko v levém rohu dolu viděti šestipaprskovou hvězdu) otištěn jest na pečeti, jež přiložena na trojím inventáři z r. 1804 ze dne 15. září. Jmenovaná Žofie, manželka Hendricka Viléma III. hraběte Haugvice, c.k. komořeho a velkého přítele krásných umění, rozená hraběnka Friesová, měla s chotěm svým, jenž držel Náměšť a Kojetín, syna Karla a dceru Žofii a Jindřišku, z nichž tato Jindřiška totiž provdala se r. 1817 za Jindřicha hraběte Laryše a věnem po matce dostala panství světlovské /Naučný slovník IX. 231/. Laryš, starožitný rod slezský, pochází z knížectví Ratiborského. Dělí se odedávna na dva hlavní kmene, jeden Laryšů z Nečeslavic (Nimsdorf), druhý Laryšů ze Lhoty (Ellgot). Laryšové z Nečeslavic měli statky své na větším díle v Ratiborsku, Opolsku a Dolní Slezí, kdež z části ve stavu svobodných pánů, i ve stavu rytířském dodnes kvetou. Laryšové ze Lhoty zdržovali se hlavně v Opavsku a Těšínsku. Okolo r. 1540 živ byl Jan Laryš ze Lhoty, který nějaký čas držel statek Hlinku (Glemkau) na Moravě. S manželkou Eliškou Barultovnou později zase provdanou za Jiříka Rozhona z Kopčic na Hrabí (v Opavsku), měl syny Alexandra na Leskovci (Böhmisch-Markovsdorf) v Opavsku v letech 1569-1583 sudího menšího práva v knížectví Opavském, Jiříka a Zachariáše na Lančích v Ratiborsku. Alexandrův syn Jan Vavřinec zemřel okolo r. 1660 bezdětek; Zachariášův syn Václav na Lančích zůstavil stálé potomstvo. Jiřík dostal se v držení

statku Karvině v Těšínsku, který až dnes rodině té náleží, byl sudím knížectví Těšínského a zemřel roku 1588, manželka jeho Žofie Rucká z Ruc, zemřela před ním r. 1584.

*Pokračování přístě
Mgr. Vladimír Měřinský*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ Sněm jako událost obdarování a nového porozumění (Církev dnes)

Rád bych v tomto zájmovém zpravodaji farnosti pokračoval v duchu modlitebních navázání na 16. čl. Závěrečného dokumentu PSKC v ČR o službě potřebným, což je činné naplňování evangelizace, kterou jsme si vysvětlili v předchozím zpravodaji. Vidím, že tato skutečnost je základním mottem apoštolů modliteb svojí šíří, hloubkou, Kristovým pověřením a mezi jiným službou potřebným. Vždyť „vím, komu jsem uvěřil“. Toto tvrzení dokládá výjimečnost, kreativitu a relativní proměnlivost křesťanství, což je dáno orientací na osobu Ježíše Nazaretského a chápáním lásky jako svobodné a tvůrčí lidské volby. Na rozdíl například od Sokrata, který učil jen „athénskou zlatou mládež“ a Confusia, kterého zajímali pouze synové vládařů, Ježíš působil hlavně v městečkách a drobných osadách své palestinské domoviny; do jejího hlavního města Jeruzaléma zavítal jen výjimečně. Narozdíl například od Budhy, který sedával se zkříženými nohama a narůstajícím břichem a elegantně si kladl vonící květy k nosu – putoval Ježíš prašnými, kamenitými cestami za nemocnými, slepci a chromými a dokonce i k ložím zemřelých. Na rozdíl od pozdějšího Muhamada nehlásal „svatou válku“, nýbrž vzájemnou lásku mezi všemi, i když upozorňoval, že přes veškerý mír, kterého se jim dostane, budou jeho následovníci krutě pronásledováni. Učedníky si vybíral z rybářů a členů jiných prostých povolání, nevyhýbal se obtížnému překonávání jejich neochoty, nechápavosti a vzájemné soutěživosti. Neodrazoval mnohé a probouzel těž mrtvé k životu z lásky, ale nemile nesl, že lidé těmto „znamením“ věnovali více pozornosti než jeho vlastnímu poselství. Ukazuje se, že jedno z možných pojetí Ježíšovy ústřední úlohy pro křesťanství a v křesťanství je Ježíšova úloha v něm natolik klíčová, že veškerá síla a životaschopnost křesťanství tkví v osobním vztahu konkrétního věřícího a Ježíše Nazaretského, řečeného Kristus. Účelem celého vesmíru a člověka zvláště je podle Ježíšova radostného poselství (eu-angelion) vznik lidské tvůrčí lásky svobodnou volbou. Tvůrce činí vše pro tuto lásku, která vzniká u člověka svobodným rozhodnutím v každém okamžiku a roste vstříc boží lásce a boží pomoci (milostí). Lidské utrpení a těž ničivé energie, pomíjející čas a všechno zlo ve světě je proto, poněvadž skutečná láska může vzniknout jen opravdu svobodně – jen tam, kde je možno rozhodnout se právě tak pro dokonalou sobeckost jako pro tvůrčí klad /B.Chudoba, J.Hanuš, Vznik státu jako proces sekul./

Přecházíme nyní k tématice, která je kontinuálně a do budoucna stále bude pro svoji závažnost vysoce aktuální. V čl. 17 ZDPSKC v ČR se konstatuje: „... Co křesťany vzájemně spojuje, je kající „očistění historické paměti“ spojené s bolestí a lítostí, při kterém vyznáváme svá pochybení a tragické omyly ve vztahu k jiným církevním společenstvím a jejich členům a prosíme za odpuštění /UR, UUS/. Jistě

s tímto konstatováním koresponduje jádná odpověď papeže Františka italskému deníku Il Messaggero na otázku, považuje-li roli „mluvit jako Lenin“, kterou mu přisoudil časopis Economist, za svou. Františkova odpověď zněla: „Řeknu jen, že komunisté nám ukradli vlajku, vlajka chudých je křesťanská. Chudoba je jádrem evangelia. Chudí jsou středem evangelia.“/Kat.týdeník 29,15.-21.7. 2014-Perspektivy/. Článek Jak je to s „vlajkou chudých“ velmi doporučuji.

Nyní přejdeme od tématu „očistění historické paměti“ z pohledu sociálního k etnickému, resp. etnickonáboženskému. Plenární sněm naší církve ho ve svém závěrečném dokumentu v čl. 21 (v souladu s NAe č.2,3,4) definuje následovně: „... Jestliže katolická církev neodmítá nic, co je v těchto náboženstvích (hinduismu a buddhismu) pravdivé a svaté, dívá-li se „s úctou také na muslimy“ a cítí-li duchovní spojení s Abrahámovým potomstvem“, je tím položen základ k vzájemnému dialogu, spolupráci a sdílení duchovních hodnot. V tomto duchu chceme i my vést vzájemný dialog a spolupracovat se všemi, s nimiž nás pojí společná cesta života. Stejně tak očekáváme, že příslušníci ostatních světových náboženství budou mít v úctě svobodu vyznání všech křesťanů. „Jak nesnadné je přijmout podávanou ruku k usmíření a realizaci proklamovaných vstřícných kroků je patrné např. z nedávno konaného summitu v Jeruzalémě za účasti papeže Františka a představitelů jak Izraele tak pásma Gaza. Bylo to jednání plné očekávání světovou veřejností. Na pozvání papeže se tito představitelé znovu sešli a sice v Římě ve Vatikánu, kde jednali a společně se modlili v prostředí vatikánských zahrad i za účasti ekumenického patriarchy konstantinopolského. Přesto dnes situace zde eskaluje a mezi Izraelem a Gazou hrozí válečné střetnutí. Po zkušenostech posledních tří tisíc let si Židé zaslouží mít svou zemi a žít v ní v míru. Totéž si samozřejmě zaslouží i Palestinci. Sváří se v této chvíli v boji na život a na smrt, proud se už ty zmíněné tři tisíce let. (Dnes 21.7. je válečný konflikt již realitou). Náš postoj nemůže připomínat lhostejnost, s jakou brala Evropa a zbytek světa za 2. světové války osudy jedné ze svých etnických skupin, když je nacisté vyvražďovali ve svých fabrikách na smrt. Židé hynuli v Osvětimi, Majdanku, Bergen-Belsenu a jinde za ticha, jemuž se nemůže již nic vyrovnat. Děti a vnoučata těch, kteří v táborech, nebo že se na ně nedostalo v plynových komorách, přežili, denně v Izraeli umírají násilnou smrtí, vini bez viny. Na ulicích, v autobusech, cestou do školy, do práce. Izrael je malý ostrůvek v nepřátelském moři. Z jihu, severu, východu je oceán krvežíznivých, ze západu moře, v němž by arabští protivníci utopili Židy se stejnou lhostejností s jakou zabíjel Hitler. V publikaci O nebi a zemi /J. Bergoglio, A. Skorka/ papežův přítel rabin Skorka z Buenos Aires ve 24. kapitole O holocaustu, o tomto krutém fenoménu říká: „Téma „šoa-zničení“ je obrovské. Lidé se často ptají, kde byl Bůh, když probíhal holocaust? To se však musí formulovat velmi opatrně. Na jedné straně totiž s oblibou říkáme, že jsme bytosti s vlastní vůlí, ale když se nám to pak nehodí, tak se hned ptáme, kde zůstal Pán a jak to že nic nedělá proti lidskému barbarství. Kde byl Bůh při šoa? Na takové otázky, myslím, nelze nikdy odpovědět. Jisté je to, že spíše než se ptát, kde byl Bůh při šoa, bychom se měli ptát, co dělali lidé? Ať už ti, kteří se aktivně zapojili, či ti, kteří nemilosrdně a uboze působili tím, že nic nedělali. Tedy jak ti, co zabíjeli, tak také ti, kteří se dívali jinam. Šoa není výsledkem vzrůstání emocí, nýbrž dokonale promyšleným plánem, který vznikl v rámci evropské kultury s cílem vyhladit celý jeden národ pouze proto, že je židovský. Bergoglio

(papež František) odpovídá: „Tahle otázka, co dělal Bůh, není nic nového...“ (v této závažné diskusi budeme pokračovat příště).

Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský/

Bohoslužby v září – farnost Újezd

1. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za zemřelou Annu Pavlíkovou a její rodiče Annu a Josefa Frýželkovi a Boží požehnání pro živou rodinu.	On
2. září : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Annu a Rudolfa Macíkovy, jejich + sourozence, rodiče a živou rodinu	MJ
	19.00 Dr.:	Za zamřelé rodiče Kořenkovy 2syny,snachu , zetě a za duše v očistci	
3. září : Středa Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	18.30 Sl.:	Za + rodiče Florovy, + příbuzenstvo a požehnání pro živou rodinu	
4. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za zemřelou Marii Častulíkovou ,syna Josefa a Boží ochranu pro celou živou rodinu	
5. září : Pátek <i>První pátek v měsíci září</i>	15.30 Új.:	Za Jindřicha Stružku, živou a + rodinu a duše v očistci	Ku
	18.30 Sl.:	Za rodiče Rakovy, Polčákovy, ostatní příbuzné z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
6. září : Sobota Sobotní památka P.M.	6.30 Új.:	Za zemřelé rodiče Pavelkovi,jejich zemřelou dceru Marii a syna Josefa, zemřelého zetě Josefa. Za zemřelé rodiče Králikovi a Boží ochranu pro živou rodinu.	ŠF
	16.00 Lo.:	Za + Ludmilu Belžikovu, Marii a Jana Šuráňovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny	
	18.00 Dr.:	Za + rodiče Barcuchovi, Jana Smolka, manžele Libenské, Josefa Smolka. dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu.	
7. září : Neděle 23. neděle v mezidobí Poutí Panny Marie ve Vysokém Poli Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka	7.00 Új.:	Za Ludmilu a Stanislava Zvončákovi, duše v očistci a pomoc Boží pro živou rodinu	ŠF ZvD Am MJ
	8.15 Sl.:	Za + rodinu Váňovu, Zvonkovu, Machalovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny	
	9.40 Új.:	Za + Marii a Oldřicha Martinkovy,duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu	
	11.00 VP.:	Za farníky a poutníky	
8. září : Pondělí Svátek Narození Panny Marie	17.35 Új.:	Za zemřelé rodiče Kořenkovi,duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	On
9. září : Úterý Ferie Sv. Petra Klavera, kněze	19.00 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, duše v očistci, ochranu a pomoc Panny Marie pro živou rodinu	
	17.35 Új.:	Za + rodiče Kuničkovy, prarodiče Trčkovy,	ŠF

10. září : Středa Bl. Karla Spinoly, kněže a mučedníka	18.30 Sl.:	manžely Dočkalovy, s prosbou k Panně Marii za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu	
11. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, dceru, dva zetě, dva vnuky, vnučku, Vladimíra Jordána, Antonína Knotka a Boží požehnání pro živou rodinu	
12. září : Pátek Jména Panny Marie	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Ďulíkovy, Pavelkovy, Zichovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu Za Karla Dubce, syna, rodiče Dubcovy, Peškovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny	Am
13. září : Sobota Sv. Jana Zlatoustého, biskupa a učitele církve	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Sucháčkovy, Chromíkovy, jejich zemřelé děti, snachu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Martincovy, jejich dceru s manželem, Františka Hověžáka, rodinu Kadlecovu, Brachtlovu, Nádvorníkovu a celou živou rodinu	Ku
14. září : Neděle Svátek Povýšení svatého Kříže 24. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miroslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny Za + Františka Pavelku, dvoje rodiče, Boží ochranu a pomoc pro živé rodiny Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za živé a zemřelé Marie a Ludmily z Drnovic	An Če ZvV KV
15. září : Pondělí Panny Marie Bolestné	16.00 Pl.: 17.35 Új.:	Za + rodinu Zichovu, Raškovu, Běloňovu a obětí Ploštiny Za zemřelé rodiče Juřicovy, syna, rodiče Pomykalovy a Boží požehnání pro živou rodinu	On
16. září : Úterý Sv. Ludmily, mučednice	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran	
17. září : Středa Sv. Kornélia a Cypriána, muč., Sv. Roberta Belarmína, biskupa	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za zemřelého Petra Baláčka, zemřelé rodiče Ďulíkovy, zemřelé příbuzné, dar zdraví pro živou rodinu. Duše v očistci. Za + Karla Mozgvu, + tatínka, + bratra Rost'u, + rodiče Bělaškovy a dar zdraví pro živou rodinu.	Ov
18. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za rodiče Častulíkovy, dcery, čtyři zetě, vnučku, syna Josefa s manželkou a jejich snachu Blanku	
19. září : Pátek Sv. Januária, biskupa a mučedníka	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Stružkovy, +Marii Hlavicovu, prarodiče a ostatní + příbuzné, Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Aloise a Žofii Žáčkovy, + rodinu Žáčkovu, Vaculínovu, Drgovu a duše v očistci	MJ
20. září : Sobota Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Františka Fojtíka, + rodiče z obou strana a živou rodinu	ŠF
	7.00 Új.:	Za Josefa Švarce, Anežku a Ladislava Rodeovy	Ku

21. září : Neděle 25. neděle v mezidobí Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	a požehnání pro živou rodinu Za rodiče Olejníkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Machů, sestřičku Emanuelu, rodiče, Františka Machů a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Aloise Petřů, jeho manželku Annu, vnuka Luboška, Františka Bodláka, jeho manželku Marii, syna Františka a Boží požehnání pro celou živou rodinu	Če Ra KV
22. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodinu Urubkovu, syna Františka,+ rodiče Mikuláškovy a neteř Marii	On
23. září : Úterý Sv. Pia z Pietrelciny, kněže	19.00 Dr.:	Za rodiče Častulíkovy, Šomanovy, rodinu Zámečnickovu, Zvonkovu a duše v očistci	
24. září : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Ludmilu Košťálovou, rodinu Strečanskou, Kolárovu, Štefkovu, s prosnou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za + rodiče Chmelovy, vnuka, vnučku a + příbuzenstvo a Boží požehnání pro živou rodinu	MJ
25. září : Čtvrtek Ferie	19.00 Dr.:	Za rodiče Josefa a Emiliu Machů za prarodiče Jana a Ludmilu Machů a Boží požehnání a ochranu panny Marie pro živou rodinu.	
26. září : Pátek Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	15.30 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Kořenka, syna, manželku, rodiče z obou stran a sourozence Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, živou a + rodilnu a duše v očistci	Ra
27. září : Sobota Sv. Vincene z Paula, kněže	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a zemřelou rodinu Semelovu, Drgovu a Kovářovu Za + Jitku Ševčíkovu, manžele Ludmilu a Václava Šelivkovy a Marii Halaxovu	Ku
28. září : Neděle Slavnost SV. VÁCLAVA, mučedníka, 26. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za občany Loučky ke cti sv. Václava Za Jaromíra Mlýnka a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Josefa a Ludmilu Maňasovy, dcery Ludmilu, Annu a živou rodin Za + Ladislava a Ludmilu Žákovy, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu	An Ma ŠF KJ
29. září : Pondělí Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	17.35 Új.:	Za zemřelou Lidmilu a Josefa Hovězákovi, jejich rodiče, sourozence, švagry, synovce Františka, duše v očistci a Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny.	On
30. září : Úterý Sv. Jeronýma, kněže a učitele církve	19.00 Dr.:	Za + rodiče Marcaníkovy, děti, jejich + rodinu, ostatní příbuzné, Boží požehnání, dar zdraví pro živou rodinu, Jaroslava Studeného a duše v očistci	

Bohoslužby v září – farnost Horní Lhota

1. září : Pondělí Ferie	17.30	Za školní mládež – zahájení školního roku
2. září : Úterý Ferie	18.30	<i>Sehradice:</i> Za + rodinu Majzlíkovu a Zvonkovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu.
4. září : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + Ota Pláška, rodiče, + rodiče Chmelařovy, dceru a živou rodinu
5. září : Pátek První pátek v měsíci září	17.30	Za + Aloise a Helenu Šenovské, Františku Máčalovu, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rdonu
6. září : Sobota Sobotní památka P.M.	17.30	Za členy živého růžence
7. září : Neděle 23. neděle v mezidobí Pout' Panny Marie ve Vysokém Poli	6.55 9.30	Za dvoje + rodiče, živou rodinu a za duše v očistci Za farníky (<i>svatý křest</i>)
11. září : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží požehnání pro celou živou rodnu
12. září : Pátek Jména Panny Marie	17.30	
13. září : Sobota Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	17.30	Za + manžele Boženu a Jaroslava Kubíčkovy, jejich syna Jiřího, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu
14. září : Neděle Svátek Povýšení svatého Kříže 24. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, Kozubíkovy, jejich dcery, věru Mlýnkovu a Marii Semelovu s prosbou o boží požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava Kutáčka, celou živou a + rodinu, za syna a rodinu v cizině a duše v očistci
15. září : Pondělí Panny Marie Bolestné	18.30	<i>Sehradice:</i>
18. září : Čtvrtek Ferie	17.30	Za rodiče Rakovy, syna Ludvíka, Luboše Raka, jeho manželku a Boží požehnání pro živou rodinu
19. září : Pátek		

Sv. Januária, biskupa a muž	17.30	
20. září : Sobota Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	17.30	Za živou a + rodinu Šustkovu a Schovajsovou
21. září : Neděle 25. neděle v mezidobí Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	6.55 9.30	Za + Olgu Hověžákovu, dvoje rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti 40. let společného života, dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro celou rodinu
25. září : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + Boženu Majzlíkovu, Josefa Demla, rodiče a celou živou rodinu
26. září : Pátek Sv. Kosmy a Damiána	17.30	
27. září : Sobota Sv. Vincence z Paula, kněze	17.30	Na úmysl dárců
28. září : Neděle Slavnost SV. VÁCLAVA, mučedníka, 26. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Kovářovy a dary ducha svatého pro živé rodiny Za Václava a Annu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu
29. září : Pondělí Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	18.30	<i>Sehradice:</i> Na dobrý úmysl

Farní knihovna v Újezdě doporučuje knihy:

Pout' do Svaté země (Josef a Edgara Klánských)

Cestopis o návštěvě Izraele v roce 1985, kdy z politických důvodů bylo velmi složité tuto zemi navštívit. Kniha obsahuje 32 stran barevných a černobílých příloh. (z www.databazeknih.cz)

Úvod do starého zákona (Alfred Läßle)

Na sepsání tohoto díla se podílelo mnoho spolupracovníků. A. Läßle začíná biblickými pradějinami, úsekem, který je nezákladnější a nejchoulostivější. Každou z biblických zpráv rozebírá z hlediska literárního, zasazuje ji do jejího příslušného dobového kontextu, rozebírá ji z hlediska teologického a kerygmatického, upozorňuje na vývoj názorů na jednotlivé otázky a na dnešní stanovisko Magisteria církve. (z www.prectene-knihy.cz)

Farní knihovna je od září opět otevřena každý první pátek v měsíci po mši svaté od 16:20 do 17:00.

připravili knihovníci

Rodina a škola (*dokončení pastýřského listu ze str. 1*)

Při výchově dětí nejde o to, abychom z nich vychovali naše kopie či bezchybné stroje, ale abychom jim vstúpili smysl pro odpovědnost, řád a spravedlnost, sociální návyky, ohled na druhé, schopnost se rozdělit a nesobecky pomáhat (to se daří nejlépe v početnější rodině), ochotu pracovat na sobě, umět přijmout prohru a s vytrvalostí a trpělivostí znovu začínat. Jestli se v náboženské oblasti podaří vybudovat upřímné přátelství dětí s Bohem a vzbudit v nich touhu líbit se mu, podařilo se nám to nejdůležitější.

Křesťanští rodiče nechají své děti pokřtít co nejdříve. Ke křtu vyberou kmotry, kteří jim pak budou pomáhat s náboženskou výchovou dětí. Proto to mají být katolíci, kteří jsou nejen pokřtěni a biřmovaní (teprve biřmováním se získává právo na kmotrovství), ale také podle víry žijící, aby mohli být dobrým příkladem. Dobří kmotři cítí za kmotřence odpovědnost, a kdyby se s rodiči něco stalo, jsou ochotni se o děti postarat.

Rodiče zajistí náboženskou výuku svých dětí, která se nabízí na farách nebo ve školách. Jeden či dva roky náboženství dětem ovšem naprosto nestačí. Náboženství je důležité ve všech ročnících základní i střední školy. K formaci patří i zapojení do církevního společenství. Rodiče zodpovídají za přípravu ke svátosti smíření (zpovědi), eucharistie (svatého přijímání) a biřmování, i když to je už svátost křesťanské dospělosti a mladí by se pro ni měli rozhodnout svobodně. Kněz či katecheta připravující a učící děti nemůže svůj úkol zvládnout dostatečně, pokud s ním nespolupracují rodiče svěřenců. Zanedbání náboženské formace dětí je nejen proviněním proti slibu rodičů při křtu dětí, ale především je to provinění proti dětem. Tak se provinují i rodiče, kteří po prvním svatém přijímání přestanou děti posílat do náboženství. Tam, kde je dostupná církevní škola, by měli rodiče upřednostnit poslání dětí do tohoto prostředí, které nejen vzdělává, ale také pomáhá křesťansky vychovávat.

Poslechněte si, co mi píše o své víře mladí biřmovanci: Žiji v rodině, kde jsou všichni věřící, a tak se mi dostávalo neustálého přílivu víry. Když jsem byla malá, seděla se mnou u postele každý večer maminka a učila mě různé modlitby. Každou neděli jsme chodili společně do kostela a já si uvědomila, že nejde o povinnost, ale o radost být s Bohem. Jiný píše: V dětství se mi líbily především dětské mše a roráty, dnes mě oslovuje především adorace Nejsvětější svátosti. Jiný vzpomíná na babičku, která byla pro celou rodinu něco jako vzor křesťanství. Důležitou zkušenost má jiný mladík: Rodiče mě nikdy nenutili modlit se a chodit do kostela, spíš se mě snažili navést na správnou cestu, abych to chtěl sám. Za ty, kterým pomohlo ministrování či zpěv ve schóle, uveďme aspoň jednu: Když jsem začala chodit do schóly, najednou jsem se do kostela těšila. Teď, když jedu ze školy domů autobusem, vystupuji o zastávku dřív a zastavuji se na chvilku v kostele, abych poděkovala za celý den. A za studenty církevních škol: Musím se přiznat, že na církevní školu se mně moc nechtělo, zvláště když budu ještě i na církevním internátu. Bála jsem se, že si na to nezvyknu. Ale je to jinak. Jenom díky tomu jsem se přiblížila o kousek k Bohu.

Náboženský vztah dětí se nejlépe vytváří příkladem rodičů. Zkušenost dobrého, spravedlivého a milujícího otce je potřebným základem pro správnou představu dítěte o Bohu Otci. Dítětem obdivovaný otec, který při modlitbě pokorně klečí před Bohem, nejlépe učí o velikosti Boha. Mateřská láska a péče odhaluje Boží lásku a pomáhá

objevit Matku Boží, Pannu Marii. Rodiče, kteří už nikdy nepřipomínají, co jednou odpustili, připraví děti k pochopení a přijetí osvobozujícího odpuštění hříchů od Boha. Výchova k vděčnosti za odpuštění zavazující k upřímné snaze nevracet se ke starým chybám, nejlépe vede ke správné zpovědní praxi. Takto vedené dítě si neutvoří představu, že se stačí vyzpovídat a může se hřešit dál. Snaha rodičů poslouchat Boha ukazuje dětem, že poslušnost není jen pro malé děti. Když děti vidí, že se rodiče chtějí líbit Bohu, který jim vidí do srdce, nenaučí se poslouchat jen naoko, nebo jen tak, aby nebyly přistíženy. Když děti vidí rodiče u zpovědi, pochopí, že i autorita je chybná, ale stále usiluje o nápravu.

Výchova dětí je věcí obou rodičů, proto se považuje za samozřejmé, že do manželství vstupují dva věřící stejné víry. Jako výjimku, kterou může udělit biskup, církev připouští sňatek s nekatolíkem, pokud jsou dostatečné záruky pro katolickou výchovu dětí, ale upozorňuje na náročnost takového úkolu.

Stabilní rodina může mít oporu v širším příbuzenstvu a kruhu přátel. Významný je i mezigenerační vztah rodičů a prarodičů. Podle toho, jak se chovají rodiče ke svým rodičům, si děti dělají představu o svém budoucím vztahu k rodičům v dospělosti.

Drazí rodiče,

Vaše úkoly nejsou snadné, ale jsou krásné. Modlím se za Vás a stejně tak prosím o modlitbu za Vás všechny, kteří nevychovávali své vlastní děti. Z Vaší dobré výchovy dětí bude mít užitek celá společnost, i my. Proto Vás rádi podpoříme.

K tomu Vám a celým rodinám ze srdce žehná

arcibiskup Jan

Jak vznikly písně ...

Máti Páně přesvatá

Text české mariánské poutní písně *Máti Páně přesvatá* napsal P. Václav Koranda, lidovou melodii upravil a zharmonizoval František Musil pro kancionál Cesta k věčné spáse, díky němuž se rozšířila. Cesta k věčné spáse byl kancionál brněnské diecéze, jehož úplné vydání vyšlo postupně ve třech svazcích v letech 1912, 1913 a 1915. O jeho sestavení bylo rozhodnuto v roce 1904, i když se předtím uvažovalo také o převzetí Holainova kancionálu používaného v olomoucké arcidiecézi. Po nástupu nového brněnského biskupa Pavla Huyna v roce 1904 na biskupský stolec sejevila potřeba nového kancionálu pro brněnskou diecézi. Pro práci na něm byl vybrán jako hlavní redaktor dr. Karel Eichler, kněz a profesor bohosloví v Brně. Hudební stránka byla svěčena dómskému varhaníkovi v Brně Františku Musilovi a básnická stránka P. Jakubu Pavelkovi, tehdy faráři v Příbyslavicích u Třebíče. Celé dílo bylo dokončeno roku 1907 a schváleno v letech 1908 až 1909. Z úplného vydání vyšla také řada výtahů různého rozsahu, například pro obecné a měšťanské školy (v letech 1910, 1911, 1921, 1932, 1936 a 1946) a pro střední školy (roku 1910). Stejně jako další obdobné kancionály (v Čechách to byl Český kancionál, v olomoucké arcidiecézi Boží cesta) byla Cesta k věčné spáse uspořádána podle liturgických období a obsahovala také tzv. mešní písně.

P. Václav Koranda narozený 24. září 1871 v Suchdole byl český římskokatolický duchovní, básník a publicista. Byl mimořádně nadaným básníkem, literárně činným už v době teologických studií. Vysvěcen na kněze pro litoměřickou diecézi byl v roce 1895. Stal se farářem v Horkách nad Jizerou. Kromě vzácně kněžských vlastností byl mimořádně hlubokým, všestranně vzdělaným a upřímně zbožným člověkem s výrazným vztahem k Panně Marii. Z nejvýznamnějších děl, která složil, se do povědomí české společnosti zapsala píseň *Máti Páně*

přesvatá. Koranda se během krátkého života (49 let) stačil zapsat mezi oblíbené a dodnes frekventované autory duchovních písní. Zemřel 4. března 1920 a pohřben je na hřbitově v Horkách nad Jizerou.

Brněnský dómský varhaník a hudební skladatel, profesor brněnské konzervatoře František Musil narozený 5. listopadu 1852 je kolem přelomu století vedle Leoše Janáčka nesporně nejvýraznější umělecký zjev tehdejšího Brna. V oblasti varhanní improvizace byl Musil srovnáván s Bachem. V letech 1905 – 1908 učil na varhannické škole. Velký význam pro jeho tvorbu mělo jeho přátelství s P. Karlem Eichlerem, upravovatelem kancionálu Cesta k věčné spáse, a právě proto se Musil podílel velkou měrou na harmonizaci tohoto kancionálu brněnské diecéze Cesta k věčné spáse.

Píseň Máti Páně přesvatá se stala lidovou náboženskou písní v Čechách i na Moravě. Jednotný kancionál (společný zpěvník českých a moravských diecézí) ji v 21. století uvádí pod číslem 806, i když některé sloky Korandova původního díla byly vynechány a čeština byla přizpůsobena aktuálnímu jazyku, jeho myšlenky byly natolik nadčasové, že ani toto zkrácení celkovému dílu neuškodilo.

Bože, cos ráčil

Píseň „Bože, cos ráčil“, někdy označovaná jako velehradská hymna, je česká poutní píseň ke svatým Cyrilu a Metodějovi, jejíž text napsal Vladimír Šťastný v roce 1893 na nápěv polské lidové písně „Boże, coś Polskę“ (česky Bože, cos Polsku). V jednotném kancionále je označena číslem 828. Je oblíbená zejména na Moravě. Během velehradské pouti v roce 1985 ji věřící zpívali včetně její poslední sloky, která byla za komunistického režimu pro svůj obsah zakázaná:

*I když se pyšná nevěra kol vzmáhá
a peklo seje koukol nových zmatků,
nebudem dbáti odvěkého vraha,
nedáme sobě bráti věčných statků.
Věře vždy věrní budou Moravané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!*

Nelze ji zaměňovat se slovenskou písní Bože, čoś ráčil z roku 1917 (zařazenou do Jednotného katolíckého spevníka pod číslem 524), jejíž text napsal Tichomír Milkin a melodií složil Mikuláš Schneider-Trnavský.

Vladimír Šťastný, kněz a básník, se narodil 17. března 1841 se v Rudíkově u Třebíče v domě číslo 34. Žák Františka Sušila vystudoval teologii v Brně a na kněze byl vysvěcen v roce 1864; působil jako kaplan v Židlochovicích. Byl prefektem brněnského biskupského semináře a profesorem náboženství na 1. českém gymnasiu v Brně. Byl zakladatelem časopisu Obzor a starostou literární jednoty Dědictví sv. Cyrila a Metoděje. Málokdo dnes ví, že Šťastný je autorem textu ke známým kostelním písním, které dodnes znějí v kostelích.. Dosud velmi oblíbenou je „K nebesům se orla vzletem“ z roku 1907. Psal i písně velikonoční, vůbec nejznámější je ale velehradská cyrilometodějská „Bože, cos ráčil před tisíci roky“ z roku 1893. Šťastný na starý polský nápěv vytvořil ještě text mariánský „Zdravas, Maria, anděl Páně z nebe“ rovněž dodnes mezi věřícími velmi oblíbený. Na hranici zapomnění je skutečnost, že P. Vladimír Šťastný pohřbíval při opakovaném obřadu v Brně svého přítele spisovatele Václava Kosmáka. Šťastného básně byly ve své době velmi oblíbené. Z jeho sbírek je nejvíce známá „Kytka z Moravy“. Některé své básně podepisoval – podle svého rodiště – také jako Josef Ruda. Na jeho rodném domě v Rudíkově mu byla odhalena pamětní deska. P. Vladimír Šťastný zemřel 20. srpna 1910 v Obřanech u Brna.

Připravil František Čech

ZPRÁVY A INFORMACE

Začátek školního roku. Mše sv. za školáky a studenty s prosbou o Boží pomoc bude v **Újezdě v neděli 31. srpna v 9.40** a v **Horní Lhotě v pondělí 1. září v 17.30**. Zveme všechny žáky a studenty, aby přišli poprosit o dary Ducha svatého pro své vzdělávání v nastávajícím školním roce. Příležitost ke svatě zpovědi bude v Újezdě v pátek od 15.30 hod. v Horní Lhotě v pondělí od 16.30 hodin.

Pout' k Panně Marii Vysocké bude v neděli 7. září 2014. Mše sv. u kapličky ve Vysokém Poli bude v 11.00 hodin.

Svátek Panny Marie Bolesné v pondělí 15. září. Mše sv. na Ploštině bude v pondělí v 16.00 hodin.

Kurz první pomoci u seniorů proběhne ve čtvrtek 18. září 2014 v Olomouci. Přihlásit se je možné nejpozději do 10. září telefonicky: 730805857; e-mail: bozotech.hurt@spokojenysenior-klas.cz. Kurz je určen pro seniory, nebo rodiny pečující o seniory v domácím prostředí a vedoucí společenství seniorů.

Začátek v 9.00 – konec asi 14.45 hodin. Dobrovolný příspěvek 50,-- Kč. Obsah kurzu: Zásady poskytování první pomoci, například při cévní mozkové příhodě, infarktu myokardu, cukrovce a epilepsii, dále praktický nácvik kardiopulmonální resuscitace (na výukové figuríně) a seznámení s preventivními úpravami prostor pro bezpečný pohyb seniorů z důvodu častých úrazových poranění seniorů (krvácení, poranění pohybového aparátu, poranění hlavy nebo popáleniny a opaření).

Lektorka MUDr. Hana Levíčková. Více na: www.spokojenysenior-klas.cz.

Triduum modliteb matek ve dnech 26. - 28.září 2014 v kostele v Drnovicích
Začátek vždy v 17.00 hodin. Podrobnosti budou na vývěškách kostelů.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v září 2014

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

6.9.:	9.	6.	7.
13.9.:	10.	7.	8.
20.9.:	11.	8.	9.
27.9.:	12.	9.	10.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; farář: 603154041, kaplan: 731402040; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.farnostujezd.cz; www.farnosthornilhota.cz.